

rettere fra en tidligere Indenrigsminister. Jeg vil dog sige, at jeg ikke kan lade være at stemme imod Udvalget, og jeg vil haabe, at flere med mig ville gaa imod det, thi dets Fremgangsmaade forekommer mig at være i høj Grad haard. Afset fra, at den foregaaende Indenrigsminister efter min Mening hester overfor Høvefjelskabet, for Betalingen af Bølsbet, vil jeg sige, at dette Selskab overhovedet udretter saa uhyre meget Godt, medens det tillige er saa tarvelig udruiset med Midler, at det forekommer mig, at man dog maaste denne Gang kunde gjøre en Undtagelse, uden derfor at gaa ind paa et Princip, som man — dert. holder jeg med Udvalget — ikke kan slaa fast som rigtigt. Jeg kan, som sagt, ikke undlade at lade min enestaende Røst lyde her i Salen for at tilkjendegive, at jeg finder det høist beklageligt, at Høvefjelskabet paa den Maade skal lide et Tab, om det ogsaa kun er lille.

Boisen: Dersom det ærede Medlem har Ret i, at den foregaaende Indenrigsminister hester for det Løfte, han har givet Høvefjelskabet, vil dette jo kunne henvende sig til rette Vedkommende for at faae dette Krav opfyldt. Spørgsmaalet dreier sig jo slet ikke her om at give en Understøttelse til Høvefjelskabet. Ligesom vi ved Bevilling paa Finantsloven have viist Beredvillighed til at indbetomme Fremme af Høvefjelskulturen, saaledes tror jeg ogsaa, at en lignende Beredvillighed vilde kunne finde sit Udtryk paa en anden Maade, men her dreier det sig om noget helt Andet, idet man ikke mener at kunne gaae ind paa et Efterkrav af Bevilling til en Udstilling under det Synspunkt, hvorfra man efterhaanden mere og mere er kommen til at se disse Udstillinger. Jeg maa derfor udtale, at det ikke er Uvillie overfor Høvefjelskabet, der har lebet til, at Udvalget tror, at man bør negte denne Bevilling.

Finantsministeren (Estrup): Det var ikke min Mening, at man ved at vedtage Vindringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 3 skulde afskære vedkommende Pensionister Afgang til, at deres fremtidige Pension efter Lovens Vedtagelse kunde ske i Genhold til den forventede nye Lov; min Mening var kun den samme som det ærede Medlems (Boisen), at der ikke skulde være Tale om nogen Efterbetaling for de hengaaede Aar. — Naar det ærede Medlem i Anledning af Forslaget under Nr. 6 bemærkede, at han antog, at samtlige Krav vilde fremkomme under Et, maa jeg tilstaa, at man ikke kan have nogen begrundet Mening derom, men jeg vil kun ønske, at det ærede Medlem maa have Ret deri; thi det vil være en betydelig Lettelse for Benyttelsen af denne Bevilling, naar Kravene fremkomme samlede. Selvom de imidlertid fremkomme samlede, anser jeg det for mere end tvivlsomt, at Undersøgelserne om Kravenes Berettigelse og om, hvilken Kvantitet af

Godtgjørelse, der i hvert enkelt Tilfælde tilkommer de Vedkommende, kunne være endte i indværende Finantsaar. Naar Udgifterne derefter altsaa afholdes i det kommende Finantsaar, skal jeg ikke modsig, hvad det ærede Medlem bemærkede, at det vilde være rigtigst da atter at søge disse Penge paa en ny Tillægsbevilling, men det er et rent formelt Spørgsmaal. Naar vi kun ere enige om, at jeg har Berettigelsen til at udbetale Pengene i det kommende Finantsaar, er det et temmelig ligegyldigt Spørgsmaal, om det bliver en Revisionspost eller en Tillægsbevillingspost.

Buch: Jeg har kun begjært Ordet for at bringe Udvalget min Tak, fordi det har filltet disse 800 Kroner til Finantsministerens Naadighed for at gives i Erstatning til de Løbsarundeiere ved Landtold-Grændsen, som have lidt Afavn af deres Eiendom. Jeg takker ogsaa den høitærede Finantsminister, fordi han paa en Maade har tiltraadt Forslagene, og jeg vil haabe, at det vil lykkes ham i det kommende Finantsaar at anvende dette Bølsbet saaledes, at disse Beboere faae Erstatning for det Afavn af deres Jord, som har været for dem fra 1865—73. Da det ikke fremgik klart af den høitærede Finantsministers Foredrag, vil jeg tillade mig at spørge ham, om Meningen er den, at vedkommende Beboere skulle henvende sig til Finantsministeren, eller at de først skulle have Meddelelse om, at de kunne henvende sig til ham, og at han da efter nærmere Overveielse, hvis han kommer til det Resultat, at Andragenderne ere berettigede, og naar han er kommen i Besiddelse af de fornødne Oplysninger om denne Sag, vil udbetale Bølsbet. Jeg antager, at Bølsbet omtrent vil blive det samme, som der er udbetalt de Vedkommende siden 1873; men derpaa skal jeg ikke komme videre ind. Jeg vil kun haabe, at den høitærede Finantsminister i dette Aar vil lade Bølsbet udbetale. Det er mig kært, at Udvalget har erkjendt, at det ikke gaar an at slyde denne Sag længere ud, og jeg glæder mig over, at den høitærede Finantsminister er kommen til det Resultat, at Beboerne have et berettiget Krav.

Finantsministeren (Estrup): Det er ganske vist min Mening at ville afvente, at der fremkommer Andragender. Hvad enten de komme som et samlet Andragende eller enkeltvis, vil Kravet i enhver Tilfælde blive undersøgt, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Undersøgelse behøver hærken at være langvarig eller meget indtrængende, da det kun gjælder smaa Bølsbet for hver enkelt Klager. Uden at der foreligger et Andragende, ser jeg ikke, hvorledes jeg skulde kunne sætte Sagen igang.

Buch: Lige over for den høitærede Finantsminister vil jeg kun sige, at jeg, da jeg hender